

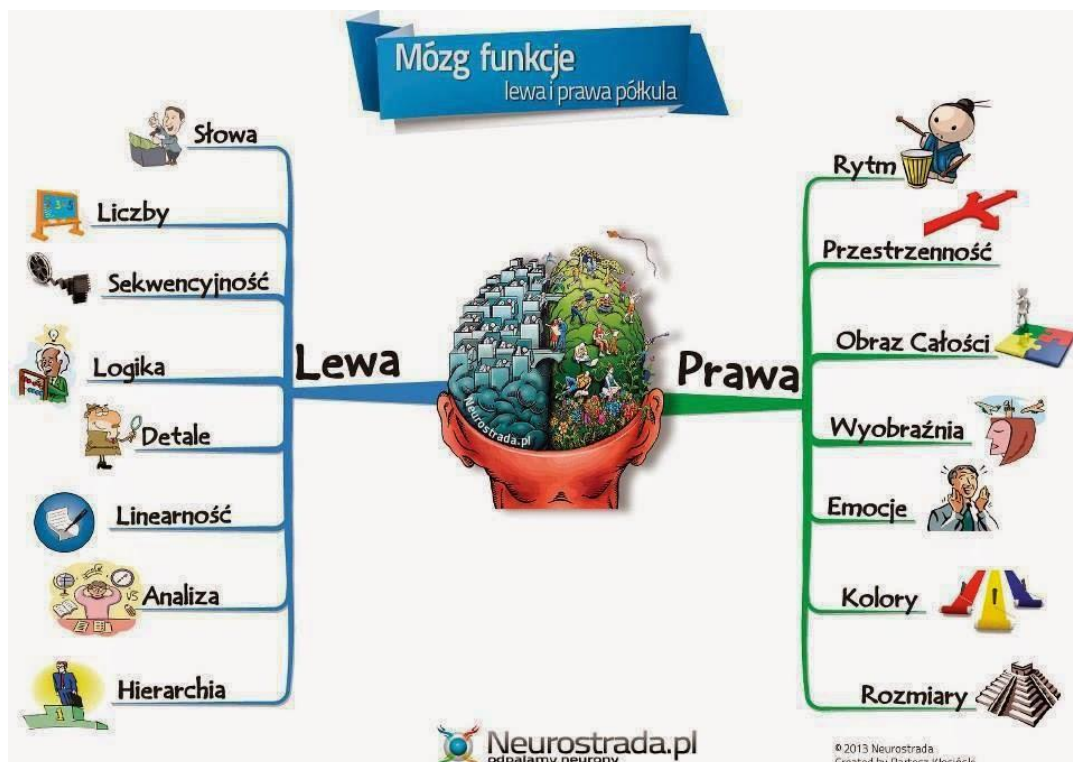
ĆWICZENIA LEWOPÓŁKULOWE

Lewa półkula to językowe centrum dowodzenia. Warto ją ćwiczyć!

Mózg to organ, który składa się z dwóch półkul: lewej – językowej oraz prawej – niejęzykowej. Jest to bardzo uogólnione stwierdzenie, jednak półkule te ściśle ze sobą współpracują i nigdy nie działają w izolacji. Nas najbardziej interesuje to, że lewa półkula odpowiada za odbiór i tworzenie języka, jest dominująca dla funkcji mowy. Mowa zaczyna się w głowie – nie w buzi. Dziś nie brakuje tzw. “dzieci prawopółkulowych”. To maluchy, u których pod wpływem oglądania telewizji, korzystania z komputera i innych urządzeń cyfrowych, prawa półkula stała się dominującą, a lewa znacząco ograniczyła swoją aktywność. Niestety jest tak, że prawa półkula pod wpływem wysokich technologii angażuje się bardzo łatwo i szybko, a lewa tak samo szybko wycofuje się.

Lewa półkula:

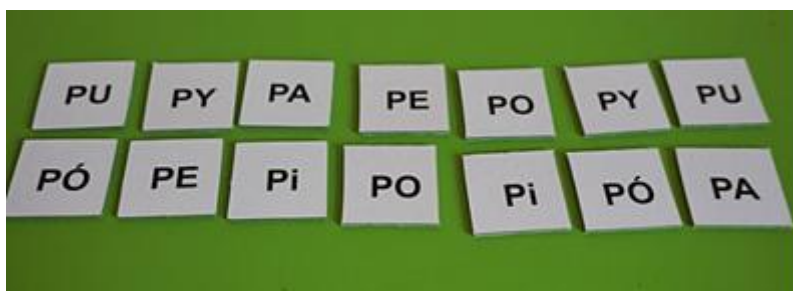
- analizuje bodźce krok po kroku, sekwencyjnie
- zauważa szczegóły: znaki diakrytyczne w literach - kropki, kreski, odróżnia litery podobne do siebie
- odpowiada za myślenie logiczne i analityczne
- odbiera i przetwarza czas i pojęcia z nim związane
- odpowiada za umiejętność cichego czytania
- rozpoznaje rymy
- odbiera, analizuje i przetwarza dźwięki mowy.

Każde dziecko, które ma jakiegokolwiek problemy językowe, musi ćwiczyć lewą półkulę. To baza do wszelkich dalszych ćwiczeń, jakie obejmują terapię logopedyczną.

Jakie ćwiczenia wykonywać, aby ćwiczyć lewą półkulę?

Sekwencje to uporządkowany ciąg elementów, które powtarzają się według określonej zasady. Tym samym tworzą pewną strukturę. W ćwiczeniach skupiamy się na sekwencjach wzrokowych, słuchowych, ruchowych, a także czasowych. Prawidłowe porządkowanie sekwencyjne jest uwarunkowane dobrze funkcjonującą lewą (językową) półkulą mózgu. Jeśli tam coś “nie gra”,

dziecko może mieć (w zakresie sekwencji) problemy między innymi ze: słyszeniem różnic w dźwiękach, powtarzaniem słów, naśladowaniem gestów

i mimiki, prawidłową artykulacją, przetwarzaniem od lewej do prawej strony, rozumieniem upływu czasu (wczoraj-dziś-jutro), wykonywaniem sekwencji ruchów takich jak ubieranie czy mycie się.

Umiejętność kategoryzowania pozwala dziecku prawidłowo analizować przedmioty, dostrzegać pomiędzy nimi cechy wspólne (nie tylko w wyglądzie, ale także w ich przeznaczeniu, sposobie działania itp.) oraz cechy różnicujące. Dziecko potrafi samo odnaleźć zasadę, według której można pogrupować przedmioty. Dziecko uczy się dostrzegać reguły, zasady i samodzielnie wprowadzać je w działanie, tak samo przekłada się to na jego zdolności

językowe. Umiejętność kategoryzacji pozwala na dostrzeganie i naturalne uczenie się reguł językowych. Podczas ćwiczeń kategoryzacji, dziecko dodatkowo ćwiczy analizę i syntezę wzrokową, logiczne myślenie, wnioskowanie.

Analogia to metoda rozumowania, w której szuka się tych samych relacji w różnych sytuacjach, bądź stosuje się

te same schematy rozumowania w odmiennych warunkach. Wykonując te ćwiczenia, dziecko będzie musiało odkrywać i stosować reguły, zauważać szczegóły i różnice, wyciągać wnioski. Kolejnym ćwiczeniem lewopółkulowym, są **relacje**. Relacja ujmuje zależność między dwoma bądź większą liczbą elementów (podmiotów, przedmiotów, fragmentów obiektów, cech). Ujęcie

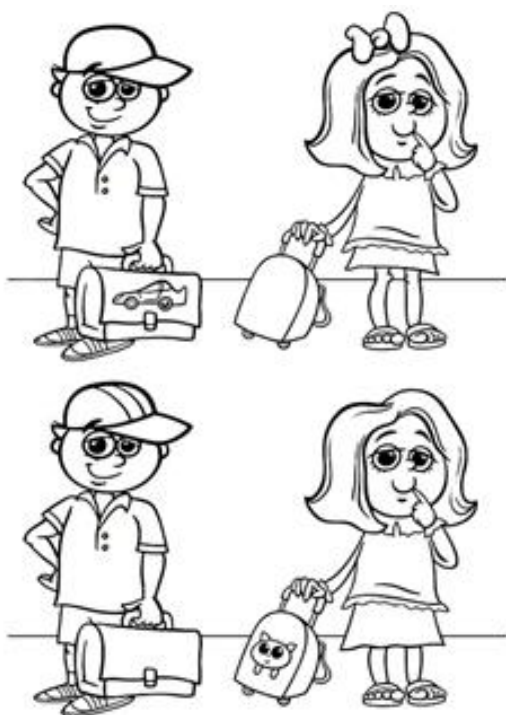
relacji wymaga przetwarzania sekwencyjnego, charakteryzującego pracę lewej półkuli mózgu.

Będą to więc ćwiczenia między innymi:

- odnajdywania różnic między obrazkami
- eliminacji obrazka niepasującego do pozostałych
- łączenia w pary identycznych obrazków (identyfikacja)
- odnajdywania szczegółów na ilustracjach.

Zachęcam do wykonywania ćwiczeń lewopółkulowych, są one świetną zabawą, która przyniesie naszym pociechom same korzyści.

Kinga Kowalik

ZNAJDŹ 5 RÓŻNIC MIĘDZY OBRAZKAMI

